

τὴν προτίμησιν εἰς τὸν πλησιαστικὴν διὰ τὰ ἀκίνητα κτήματα, εἰς ἔλλειψιν ἀδελφῶν ἢ ἀνιόντων ἢ κατιόντων συγγενῶν.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

τὴν 9 Φεβρουαρίου 1834

Ὁ ἑπαρχος

(Τ.Σ.) Νικόλαος Ε. Γερακάρης

Εὐπειθέστατοι Δημογέροντες

(Τ.Σ.) Τομάζος Γαβαλᾶς

Ν. Σάρδης Λογοθέτης

7. ΙΟΣ

Ἀρ. 233.

Ἐν Ἰω τὴν 18 Ἰανουαρίου 1834

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Ἀπάντησις εἰς τὴν ὑπ' ἀρ.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας

1133 Διαταγὴν τῆς.

Ἡ Δημογεροντία Ἰου.

Περὶ τοπικῶν ἐθίμων

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1133 Διαταγὴν τῆς Β. ταύτης Γραμματείας ἡ Δημογεροντία αὕτη ἀναφέρει ὅσα περὶ τῶν ἐν αὐτῇ διαληφθέντων τοπικῶν συνηθειῶν ἠδυνήθη νὰ πορισθῇ συμβουλευθεῖσα καὶ τοὺς εἰδημονεστέρους καὶ γεροντιότερους τῆς περιφέρειας τῆς ὡς ἐφεξῆς.

Εὐπειθέστατοι

Οἱ Δημογέροντες

(Τ.Σ.) ματθαῖος λορεντζιάδης

Νικόλαος Σακελλίου

Ἐκθεσις τῶν τοπικῶν Ἐθίμων

Περὶ ἐπιτροπείας

1. Οἱ ἐπίτροποι τῶν ὀρφανῶν συμφώνως μὲ τὸν νόμον κατὰ τὴν τοπικὴν μας συνήθειαν ἐργάζονται δωρεάν.
2. Ἡ συνήθεια τοῦ τόπου εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δίδει τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν, εἰς ἕνα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σπανίως δὲ εἰς πολλούς.
3. Δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ Δικαστοῦ ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καὶ παράδειγμα τοιαύτης περιπτώσεως.
4. Ἀδιαφόρως θεωρεῖ ἡ τοπικὴ μας συνήθεια τὰ ὀρφανὰ ἄρρενα καὶ θήλεα ὡς ἀνήλικα, ἀλλὰ τοιαύτη τάξις ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἐφυλάχθη ποτὲ καθ' ὅλην τῆς τὴν ἔκτασιν, οἷον προϋστάμενοι καὶ κηδεμόνες δὲν γνωρίζονται εἰς τὸν τόπον μας.

Περὶ πατρικῆς ἐξουσίας

5. Κατὰ τὴν τοπικὴν μας συνήθειαν ἡ γονικὴ ἐξουσία πατρὸς καὶ μητρὸς, ἀδιαφόρως ὥς πρὸς τὰ τέκνα καὶ τὰ μετ' αὐτῶν, εἶναι ἰσοδύναμος. Εἰς περίπτωσιν δὲ ἀποβιώσεως ἑνὸς τῶν συζύγων ἰσχύει ἡ διάταξις τοῦ ἀποθανόντος, εἰς ἔλλειψιν δὲ αὐτῆς μένει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ζῶντος μέρους, ἀλλ' ὥς πρὸς τὴν ἰδίαν του περιουσίαν ἕκαστος.
6. Αἱ προσκλήσεις τῶν τέκνων, καὶ αὗται ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμβαίνουσαι ὅταν τὰ τέκνα εἶναι ἐνήλικα, ἀνήκουν εἰς μόνα αὐτὰ καὶ θέλουν χωριστὴν τοῦ πατρὸς τὴν ἀπόκτησιν, φυλαττομένων ἀπὸ τοὺς γονεῖς διὰ τὸ ὅποιον τὴν ἀπέκτησε τέκνον ὅταν ὑπανδρευθῇ καὶ χωρισθῇ ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, ἐκτὸς μόνον ὅταν τὸ τέκνον προσφέρῃ πρὸς τοὺς γονεῖς του τοιαύτην βοήθειαν.
7. Ἡ πατρικὴ ἐξουσία παύει μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τὴν ὑπανδρείαν ἢ ἐνηλικιότητα τῶν τέκνων, ὥστε οἱ γονεῖς μετὰ τὰς δύο περιστάσεις ταύτας δὲν ἔχουν καμμίαν ἐξουσίαν εἰς τὰ τέκνα των καὶ εἰς τὰ μετ' αὐτῶν.
8. Υἱοθεσίας ἔργων παράδειγμα[τα] δὲν μνημονεύονται εἰς τὴν περιφέρειάν μας.

Περὶ νομῆς

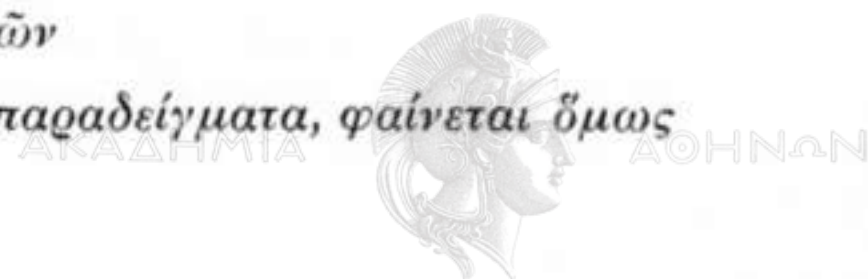
9. Συμφωνεῖ ἡ συνήθεια τοῦ τόπου μὲ τὸν νόμον ὥς πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο.

Περὶ κυριότητος καὶ περὶ δουλειῶν

10. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος ἡ συνήθεια τοῦ τόπου εἶναι ἡ πραγματικὴ παράδοσις τοῦ πράγματος μὲ ἔγγραφόν τι. Ἐπεκράτησε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἡ πρᾶξις αὕτη, ὥστε νὰ καταγράφεται εἰς δημόσιον βιβλίον ἐπὶ τούτου κρατούμενον.
11. Σύμφωνος μὲ τὸν νόμον εἶναι ἡ συνήθεια τοῦ τόπου ὥς πρὸς τοῦτο γενικῶς εἰς ὅλας τὰς ἐκποιήσεις τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων, ἀλλ' εἰς τὴν περιφέρειάν μας εἶναι πολλὰ σπάνεια τὰ τοιαῦτα συμβεβηκότα.
12. Διὰ νὰ ἔχουν ἰσχὺν αἱ περὶ δουλειῶν πράξεις, ἀκόμη καὶ ὅταν ἀφορῶσι τρίτον πρόσωπον, ἀπαιτεῖται παρὰ τῆς τοπικῆς συνηθείας μὲ ἔγγραφόν τι νὰ χαρακτηρίζεται ἢ διὰ μαρτυριῶν γνῶσιν ἔχόντων ἀρχαίας παραδόσεως.
13. Ἡ συνήθεια τοῦ τόπου γνωρίζει εἰς τὰς ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ γείτονος ὁδούς, εἰς τὰ σταλάγματα τῶν στεγῶν, εἰς τὸ δικαίωμα τῆς διαβάσεως καὶ εἰς ἄλλα τοιαῦτα τὰ ἀρχαῖα δικαιώματα τὰ ὅποια ἀπέκτησέ τις· δὲν κατατάττει ὁμῶς οὐδόλως τὸ τῆς βοσκῆς δικαίωμα εἰς τὸ εἶδος τοῦτο καὶ οὐδεὶς τῶν ἔχόντων τὰ ζῶα δύναται νὰ τὰ βόσκη εἰς τὸ μέρος τοῦτο, χωρὶς προηγουμένως ρητῆς συμφωνίας.

Περὶ προνομίων καὶ ὑποθηκῶν

14. Δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας τοιαῦτα περὶ ὑποθήκης παραδείγματα, φαίνεται ὁμῶς

ἡ συνθήθειά μας σύμφωνος μὲ τὸν νόμον· δὲν ἐπεκράτησε δὲ ποτὲ αἱ ὑποθήκαι γὰ καταγράφονται εἰς δημόσιον βιβλίον.

15. Σύμφωνος εἶναι ἡ συνθήθεια τοῦ τόπου μὲ τὸν νόμον, συγχωροῦσα τὴν ὑποθήκην κινήτων καὶ ἀκινήτων κτημάτων χωρὶς διάκρισιν.
16. Τὰ δάνεια τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔχουν τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ὁμοίως καὶ τῆς ὑπάνδρου γυναικὸς ἐπὶ τοῦ συζύγου της, ἢ προῖξ τῆς ὁποίας θεωρεῖται σώα καὶ ἄθικτος εἰς περίπτωσιν χρεοκοπίας τοῦ ἀνδρός. Περὶ ἀνηλίκων καὶ ἀνικάνων ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐπιτρόπου, περὶ προμηθευσάντων χρήματα δι' ἀγορὰν τινὸς ἀκινήτου, περὶ τοῦ κράτους ἐπὶ τῶν συνακτῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν διαχειριστῶν δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον παράδειγμα.

Προσθέτομεν δὲ ὅτι εἶναι τοπικὴ συνθήθεια, ὅταν τις δανείσῃ εἰς τινα μὲ ὑποχρέωσιν τῶν κτημάτων του, θεωρεῖται τὸ δάνειον τοῦτο ὡς βάρος καὶ τοῦ διαδεχομένου ἢ προικιζομένου τὴν περιουσίαν τοῦ δηλωθέντος, καὶ πληρώνεται παρ' αὐτοῦ, ἐὰν τὸ δάνειον προϋπάρχῃ τῆς προικός.

8. ΑΜΟΡΓΟΣ

Περὶ Ἐπιτροπείας

1. Οἱ ἐπίτροποι τῶν ὀρφανῶν ἐργάζονται δωρεάν.
2. Ἡ ἐπιτροπεία δίδεται εἰς ἓν, καὶ διπλᾶ πρόσωπα, εἰς ἀδελφοὺς καὶ εἰς ξένους.
3. Οἱ ἐπίτροποι τῶν ὀρφανῶν δὲν ἔχουν τὴν ἄδειαν γὰ ἐνεργοῦν εἰς τὰ περὶ ἀνατροφῆς καὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν οἰκογενειακοῦ συμβουλίου.
4. Ἡ συνθήθεια τῆς γῆσου μας θεωρεῖ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὄψιν καὶ τοὺς ἀνήβους καὶ τοὺς ἐφήβους καὶ παραβλέπει τὸν διορισμὸν κηδεμόνος μετὰ τὴν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφήβων μετάβασιν τῶν ἀνήβων, περιοριζομένη εἰς μόνην τὴν πρόνοιαν τῶν ἐπιτρόπων.

Περὶ πατρικῆς ἐξουσίας.

5. Τῆς πατρικῆς ἐξουσίας παραχωρεῖται καὶ εἰς τὴν μητέρα μέρος, τὸ ὁποῖον μόνον διαφυλάττεται καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς.
6. Ἡ συνθήθεια καθιέρωσε, ὅτι τὰ κτήματα καὶ αἱ προσκτήσεις τῶν ὑπεξουσίων τέκνων γὰ ἀνήκουν εἰς τὸν πατέρα μόνον μέχρι τῆς συζεύξεώς των εἰς γάμον.
7. Ἀποδέχεται τὴν ἀρχήν, ὅτι ἡ πατρικὴ ἐξουσία παύει μετὰ τὴν ὑπανδρείαν τῶν τέκνων, ὥστε ὁ πατὴρ δὲν ἔχει τινὰ ἐξουσίαν οὔτε εἰς τοὺς υἱοὺς του, οὔτε εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν του.

